

Testimoni de la Llum

Dc, 23/06/2021 per Maria Rosa Ocaña

[Nadiezhdá](#)

Sant Joan, el Baptista, anant per tota la regió del Jordà predicava un baptisme de conversió, davant de tots els qui l'interrogaven, qui era? Ell contestà de sí mateix: *“Jo sóc la veu d'un que clama en el desert: aplaneu el camí del Senyor, com digué el profeta Isaïes.”* També el seu pare, Zacaries, profetitzà dient: ... I tu, infant, et diran profeta de l'Altíssim perquè aniràs al davant del Senyor, a preparar el seus camins... perquè el nostre Déu ens estima, ens visitarà un sol que ve del cel, *per il·luminar els que viuen a la fosca, a les ombres de la mort, i guiarà els nostres passos per camins de pau.*

Ens trobem ara a pocs dies de la celebració del Naixement de Sant Joan (24 de juny). Es una festa que està molt arrelada al nostre país, donant pas a una revetlla que desperta el sentit d'una nit màgica, on el foc es protagonista i que, el fet de cremar coses velles implica una renovació en les vides d'aquelles persones que així ho senten. També dona pas a celebrar-ho amb amics i familiars, sent protagonista en la taula la coca de Sant Joan, una tradició popular ben viva.

I tot això és bo, si a més encara no oblidem qui és Sant Joan i quin significat te en la transcendència dels passatges bíblics. Sant Joan va viure al desert, portant una vida retirada i meditant els escrits de la Llei i dels Profetes. Ell va batejar el Crist i va testimoniar: *“... El qui em va enviar a batejar amb aigua em va dir: “Aquell damunt del qual veuràs davallar i posar-se l'Esperit, Aquest és el qui bateja amb l'Esperit Sant. I jo l'he vist i he testificat aquest és l'Escollit de Déu.”*

En els temples de les esglésies ortodoxes en l'absis del santuari, quasi sempre (per no dir sempre) es troba la “Dèisis” (súplica): Es la icona del Crist en Majestat, fent-li costat la Mare de Déu i Sant Joan Baptista. Ells dos amb les mans senyalen el Crist, que es troba al centre. La interpretació d'aquesta icona ens significa que son dos Camins per arribar-hi a Ell. La Mare de Déu és el Fiat de la humanitat, és l' Amén, “que així sigui”, és la voluntat humana al servei de lo diví, i Sant Joan es la

veu que clama des del desert, és a través del desert que si arriba, en el desert de les nostres vides, quan allunyats del món, en el silenci més pregon del nostre cor, i clamant Déu, Ell es revela, allà en la soledat i fins i tot en el sofriment del nostre propi desert. Sant Lluc narra que Sant Joan va viure “en els llocs deserts fins el dia que es va manifestar davant d’Israel”. Ell és l’últim dels profetes de l’Antic Testament, preludi del Nou, com precursor de Crist.

Des de fa uns quaranta anys, en un veïnat del Baix Empordà, en un casal, que es troba enmig del camp hi ha una petita església en el baix de la torre, que està dedicada a aquest Sant. Aquest petit temple, antigament era un estable que donava acollida a unes ovelles, ara convertit en església acull a les persones que, en haver celebrat la Nit de Sant Joan, venen a pregar i encendre una llum a aquell que, un altre San Joan, en aquest cas, l’Evangelista (el Teòleg), digué d’ell: *“Es presentà un home enviat de Déu, que es deia Joan, ell vingué com a testimoni a testimoniar a favor de la llum, perquè per ell tots es fessin creients. Ell no era pas la llum, sinó el testimoni de la llum.”*

Foc, llum... aquests elements, juntament amb les paraules del Profeta, ens porten a reflexionar sobre la importància del seu testimoniatge quan diu: *“Prepareu els camins del Senyor”*, que, com tot, el fet de preparar-se ens fa centrar en la idea de reunir en nosaltres els mitjans que enforteixen la nostra esperança i obren la nostra consciència per poder reconèixer Aquell que és la Llum veritable.

Si, celebrem Sant Joan en tota la seva plenitud. Un camí lluminós que reconforta el nostre ànim i beneficia la nostra salut integral, material i espiritual.